

Barcelona: epicentre d'experiments

«Fa molt temps la vida de Graupera o de Valls discorre lluny de Barcelona, coneixen poc o gens les seves polítiques municipals. No tenen espais de diàleg i, ni de bon tros, aliances teixides»

Primer fou l'operació Jordi Graupera, després l'operació Manuel Valls. Tenen molt en comú: utilitzar instrumentalment les eleccions municipals per fer política en clau catalana i, en un únic eix, el nacional. Una part de l'independentisme i Ciutadans volen mantenir i reproduir l'excepcionalitat; només així pensen que poden inflar-se electoralment. A les eleccions del 21-D vam visualitzar una dinàmica d'impugnacions creuades, dues forces de la internacional liberal tensant la corda per a poder quedar ben situades en la disputa electoral. I ara això es vol reproduir en un escenari immillorable: una ciutat global governada per un projecte ciutadani i de progrés.

Fa molt temps la vida de Graupera o de Valls discorre lluny de Barcelona, coneixen poc o gens les seves polítiques municipals. No tenen espais de diàleg, ni de bon tros aliances teixides, amb actors socials, polítics o empresarials que operen en el territori. No se situen en els principals temes de debat de la política local. Ser alcalde o regidor no és millor ni pitjor que un altre rol d'institucional; però requereix un intens treball de proximitat, d'empatia, diàleg. I, en definitiva, de preocupar-se per la vida quotidiana dels i les persones que habiten al municipi. Per això les dinàmiques electorals locals tenen vida pròpia.

Dit això, convé anar una mica més enllà en l'anàlisi del possible rendiment electoral d'aquestes propostes. Cal tenir en compte que ja no estem en plena tardor catalana i sembla difícil que d'aquí a un any es pugui repetir un escenari de polarització màxima i, a més, traspasar-lo a l'arena municipal. EL PNB ha permès tirar endavant el tràmit d'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat al PP, i aquest vol abaixar el to del conflicte, ja que necessita arribar amb una certa tranquil·litat el 2020. A més, sembla que la investidura d'un president efectiu a Catalunya cada cop està més a prop, recuperant pes ERC, PDECat i el president del Parlament en les negociacions en el món independentista.

Però és que a més, la ciutadania que pot seduir cada un dels candidats deixa fora una bona part d'electors potencials: Graupera difícilment podrà ser votat per un sector important d'ERC (pel seu caràcter neoliberal) i del PDECat (els més moderats); a Valls li serà complicat recollir el vot dels sectors més obreristes i populars que van donar suport al partit taronja a les eleccions catalanes. Dues operacions, però, que si prosperen, deixarien lliures espais fronterers que podrien ser perfectament ocupats per l'alcalde Colau.